

Lucia Uță

Judecător la Curtea de Apel
București

Carmen Georgiana Comșa

Judecător la Curtea de Apel
București

Revizuirea în procesul civil

Practică judiciară

Editura
Stamangiu
2019

În ceea ce privește solicitarea intimității B. SRL, formulată prin întâmpinarea depusă la dosar, de acordare a cheltuielilor de judecată, se reține că aceasta nu poate fi primită, în condițiile în care nu s-a făcut dovada respectivelor cheltuieli, al căror quantum, de altfel, nici nu a fost indicat.

7. Legalitatea căilor de atac. Enumerarea limitativă a categoriilor de hotărâri ce pot fi atacate cu revizuire. Decizie pronunțată în completul de filtru. Inadmisibilitatea revizuirii

NPCPC, art. 486^[1], art. 488, art. 493 alin. (5)^[2], art. 509 alin. (1)

Enumerarea categoriilor de hotărâri ce pot fi atacate cu revizuire este limitativă și, prin urmare, nu este admisibilă formularea unei cereri de revizuire decât cu privire la hotărârile judecătorești expres și limitativ prevăzute de art. 509 NPCPC, deoarece, în alt fel, s-ar ajunge să se încalce principiul legalității căii de atac, potrivit căruia orice cale de atac poate fi exercitată doar dacă este prevăzută de lege și în condițiile impuse de aceasta.

Procedura examinării admisibilității recursului în completul de filtru vizează doar aspecte pur formale, care nu presupun analiza pe fond a motivelor de recurs invocate de către parte.

^[1] Lit. a) și e) de la alin. (1) al art. 486 au fost modificate prin art. I pct. 53 din Legea nr. 310/2018, având, în prezent, următorul conținut: „(...) a) numele și prenumele, domiciliul sau reședința părții în favoarea căreia se exercită recursul, sau, după caz, numele, prenumele și domiciliul reprezentantului convențional, numele, prenumele și domiciliul profesional al avocatului care formulează cererea ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și numele și prenumele consilierului juridic care întocmește cererea. Prezentele dispoziții se aplică și în cazul în care recurentul locuiește în străinătate; (...) e) semnătura părții sau, după caz, a mandatarului părții, a reprezentantului legal al părții sau a consilierului juridic”; iar alin. (2) și (3) au fost modificate prin art. I pct. 54 din Legea nr. 310/2018, având, în prezent, următorul conținut: „(...) (2) La cererea de recurs se vor atașa dovada achitării taxei de timbru, conform legii, precum și, dacă este cazul, procura specială, împuternicirea avocațială sau delegația consilierului juridic. (3) Mențiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) și c)-e), precum și cerințele menționate la alin. (2) sunt prevăzute sub sancțiunea nulității. Dispozițiile art. 82 alin. (1) și ale art. 87 alin. (2) rămân aplicabile”.

^[2] Art. 493 a fost abrogat prin art. I pct. 56 din Legea nr. 310/2018. Menționăm că, prin Decizia nr. 839/2015 (M. Of. nr. 69 din 01.02.2016), Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5) NPCPC și a constatat că sintagma „sau că recursul este vădit nefondat” din cuprinsul acestora este neconstituțională.

Legiuitorul a stabilit ca deciziile pronunțate în condițiile art. 493 alin. (5) NCPC să nu fie supuse niciunei căi de atac, ceea ce conduce la concluzia că aceste hotărâri nu pot fi atacate nici cu revizuire și nici cu contestație în anulare.

I.C.C.J., s. I civ., dec. nr. 269 din 30 ianuarie 2018, www.scj.ro

Prin decizia nr. 1.702/27.10.2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția I civilă, s-a respins, ca inadmisibil, recursul declarat de reclamantul A. împotriva deciziei nr. 484/15.06.2017, pronunțate de Curtea de Apel Suceava, Secția I civilă, reținându-se faptul că decizia atacată nu este susceptibilă de recurs, fiind pronunțată în cadrul soluționării unui apel declarat împotriva unei hotărâri supuse numai apelului.

Împotriva acestei decizii, reclamantul A. a formulat cerere de revizuire, fără a indica temeiul de drept.

Examinând cererea de revizuire, în raport cu excepția de inadmisibilitate, invocată din oficiu, a cărei analiză este prioritară în raport cu dispozițiile art. 248 alin. (1) NCPC, Înalta Curte constată următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 509 alin. (1) NCPC, revizuirea este o cale extraordinară de atac de retractare, ce poate fi exercitată doar în cazul unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul și care poate fi cerută doar pentru ipotezele prevăzute la pct. 1-11 ale art. 509 alin. (1) NCPC.

Din formularea textului legal, rezultă că enumerarea categoriilor de hotărâri ce pot fi atacate cu revizuire este limitativă și, prin urmare, nu este admisibilă formularea unei cereri de revizuire decât cu privire la hotărârile judecătorești expres și limitativ prevăzute de art. 509 NCPC, deoarece, în alt fel, s-ar ajunge să se încalce principiul legalității căii de atac, potrivit căruia orice cale de atac poate fi exercitată doar dacă este prevăzută de lege și în condițiile impuse de aceasta.

Prin decizia nr. 1.702/27.10.2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția I civilă, s-a respins, ca inadmisibil, recursul declarat de reclamantul A. împotriva deciziei nr. 484/05.06.2017, pronunțate de Curtea de Apel Suceava, Secția I civilă.

Decizia împotriva căreia a fost exercitată calea de atac a revizuirii a fost pronunțată în complet de filtru, în condițiile art. 493 alin. (5) NCPC, soluția fiind aceea de respingere, ca inadmisibil, a recursului promovat de către reclamant.

Înalta Curte reține faptul că, în completul de filtru, se analizează admisibilitatea căii de atac, respectiv aspecte ce țin de legalitatea declarării recursului, îndeplinirea condițiilor de formă prevăzute la art. 486 NCPC,

încadrarea motivelor de casare stipulate de art. 488 NCPC, precum și respectarea termenului de declarare a căii de atac.

Prin urmare, procedura examinării admisibilității recursului în complet de filtru vizează doar aspecte pur formale, care nu presupun analiza pe fond a motivelor de recurs invocate de către parte.

Potrivit dispozițiilor art. 493 alin. (5) NCPC, „În cazul în care completul este în unanimitate de acord că recursul nu îndeplinește cerințele de formă, că motivele de casare invocate și dezvoltarea lor nu se încadrează în cele prevăzute la art. 488 sau că recursul este vădit nefondat, anulează sau, după caz, respinge recursul printr-o decizie motivată, pronunțată, fără citarea părților, care nu este supusă niciunei căi de atac. (...)”.

Rezultă, deci, că legiuitorul a stabilit ca deciziile pronunțate în condițiile art. 493 alin. (5) NCPC să nu fie supuse niciunei căi de atac, ceea ce conduce la concluzia că aceste hotărâri nu pot fi atacate nici cu revizuire și nici cu contestație în anulare.

Ca atare, în aplicarea dispozițiilor legale sus-menționate, împotriva deciziei nr. 1.702/27.10.2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția I civilă, nu poate fi exercitată nicio cale de atac, ordinară sau extraordinară, inclusiv cerere de revizuire.

Pentru considerentele prezentate, Înalta Curte, constatând că nu sunt întrunite cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 509 NCPC, a respins cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

8. Obiectul cererii de revizuire. Hotărâre prin care s-a dispus strămutarea judecării cauzei. Inadmisibilitate

NCPC, art. 509 alin. (1) pct. 2, art. 513 alin. (3)

O sentință^[1] de strămutare nu evocă fondul, ci este o sentință de trimitere a dosarului spre judecare la o altă instanță, pentru unele motive de bănuială legitimă. Acest tip de sentință asigură părților o judecată imparțială prin trimiterea cauzei la o altă instanță, în condițiile legii. Deci sentința de strămutare nu este o pronunțare pe fond și nici nu evocă fondul, ci este o sentință care precede judecării pe fond. Pe cale de consecință, nu intră în ipoteza juridică a art. 509 NCPC.

*C.A. București, s. a VIII-a, de cont. adm. și fisc.,
sent. nr. 797 din 23 februarie 2018, nepublicată*

^[1] Potrivit art. 144 alin. (2) NCPC, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 310/2018, „încheierea asupra strămutării se dă fără motivare și este definitivă” (s.n.).

Prin cererea înregistrată la data de 12.06.2017, revizuentul C.J.G., în contradictoriu cu intimații M.R. și C.N., a formulat cerere de revizuire a sentinței civile nr 1927/24.05.2017, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a, solicitând admiterea cererii și, în consecință, revizuirea acesteia.

A susținut că în mod greșit Curtea de Apel București a admis cererea de strămutare și a dispus trimiterea procesului spre judecată la o altă instanță de același grad, respectiv Tribunalul Ilfov.

În drept, a invocat art. 509 alin. (1) pct. 2 NCPC.

Analizând cererea de revizuire, Curtea a găsit-o inadmisibilă, constatând că motivele cererii de revizuire nu se încadrează între cele legale și vizează o sentință de strămutare.

Conform art. 509 NCPC, „(1) Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: 1. s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut; 2. obiectul pricinii nu se află în ființă; 3. un judecător, martor sau expert, care a luat parte la judecată, a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune privitoare la pricină sau dacă hotărârea s-a dat în temeiul unui înscris declarat fals în cursul ori în urma judecării, când aceste împrejurări au influențat soluția pronunțată în cauză. În cazul în care constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală, instanța de revizuire se va pronunța mai întâi, pe cale incidentală, asupra existenței sau inexistenței infracțiunii invocate. În acest ultim caz, la judecarea cererii va fi citat și cel învinuit de săvârșirea infracțiunii; 4. un judecător a fost sancționat disciplinar definitiv pentru exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, dacă aceste împrejurări au influențat soluția pronunțată în cauză; 5. după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților; 6. s-a casat, s-a anulat ori s-a schimbat hotărârea unei instanțe pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere; 7. statul ori alte persoane juridice de drept public, minorii și cei puși sub interdicție judecătorească ori cei puși sub curatelă nu au fost apărați deloc sau au fost apărați cu viclenie de cei însărcinați să îi apere; 8. există hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri; 9. partea a fost împiedicată să se înfățișeze la judecată și să înștiințeze instanța despre aceasta, dintr-o împrejurare mai presus de voința sa; 10. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale datorată unei hotărâri judecătorești, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă; 11. după

ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională prevederea care a făcut obiectul acelei excepții. (2) Pentru motivele de revizuire prevăzute la alin. (1) pct. 3, dar numai în ipoteza judecătorului, pct. 4, pct. 7-10 sunt supuse revizuirii și hotărârile care nu evocă fondul”.

Curtea a apreciat că o sentință de strămutare nu evocă fondul, ci este o sentință de trimitere a dosarului spre judecare la Tribunalul Ilfov, pentru unele motive de bănuială legitimă. Acest tip de sentință asigură părților o judecată imparțială prin trimiterea cauzei la altă instanță, în condițiile legii. Deci sentința de strămutare nu e o pronunțare pe fond și nici nu evocă fondul, ci este o sentință care precede judecării pe fond. Pe cale de consecință, nu intră în ipoteza juridică a art. 509 NCPC.

Cum raportat la art. 513 alin. (3) NCPC, „dezbaterele sunt limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază”, Curtea a respins cererea de revizuire, ca inadmisibilă.

9. Încheiere prin care s-a respins cererea de lămurire a dispozitivului. Instanța competentă să soluționeze cererea de revizuire. Contrarietate de hotărâri. Termenul în care poate fi formulată cererea de revizuire

NCPC, art. 132, art. 181 alin. (1) pct. 3 și alin. (2),
art. 509 alin. (1) pct. 8,
art. 510 alin. (2) teza I, art. 511 alin. (1) pct. 8

1. Încheierea din camera de consiliu nu se încadrează în categoria hotărârilor judecătorești ce pot face obiect al revizuirii, conform art. 509 alin. (1) pct. 8 NCPC, fiind o hotărâre prin care s-a respins cererea de lămurire a dispozitivului.

2. Cum, potrivit dispozițiilor art. 510 alin. (2) teza I NCPC, în cazul dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8, cererea de revizuire se va îndrepta la instanța mai mare în grad față de instanța care a dat prima hotărâre, raportat la art. 132 NCPC, instanța Curții de Apel Cluj și-a declinat competența de soluționare a pricinii în favoarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Ultima hotărâre dintre cele pretins potrivnice, a cărei anulare se solicită de către revizuent pe calea revizuirii, este decizia civilă din 04.10.2016, pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

În raport de data pronunțării acestei hotărâri – 04.10.2016 –, termenul legal de revizuire, calculat potrivit regulii prescrite de art. 181 alin. (1) și (2) NCPC pentru termenele statornicite pe luni, s-a împlinit pe 06.11.2016, 04 și 05.11.2016 fiind zile nelucrătoare.

Cererea de revizuire a fost însă formulată la data de 07.07.2017, deci mult peste termenul prevăzut de art. 511 alin. (1) pct. 8 NCPC.

I.C.C.J., s. I civ., dec. nr. 435 din 14 februarie 2018, www.scj.ro

Prin cererea înregistrată la 07.07.2017 pe rolul Curții de Apel Cluj, Secția I civilă, după disjungerea dispusă prin decizia nr. 366/A/2017/18.10.2017, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, Secția I civilă, revizuentul A. a solicitat revizuirea deciziei civile nr. 2040/A/04.10.2016 și a încheierii din 06.12.2016 pronunțate de Curtea de Apel Cluj.

Prin decizia nr. 369/A/18.10.2017, Curtea de Apel Cluj, Secția I civilă, și-a declinat în favoarea Înaltei Curți de Casație și Justiție competența soluționării cererii de revizuire, formulată de revizuentul A. cu privire la decizia civilă nr. 2.040/A/04.10.2016 și încheierea civilă din 06.12.2016, față de decizia civilă nr. 213/A/10.06.2010 a Curții de Apel Cluj și decizia civilă nr. 50/R/19.01.2012, pronunțată de Tribunalul Maramureș.

Pentru a decide astfel, instanța Curții de Apel Cluj a reținut că, în ședința din 18.10.2017, revizuentul și-a precizat cererea de revizuire, susținând că temeiul de drept este art. 509 alin. (1) pct. 8 NCPC, existând contrarietate între decizia civilă nr. 213/A/16.06.2010, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, decizia civilă nr. 50/R/19.01.2012, pronunțată de Tribunalul Maramureș și decizia civilă nr. 2.040/A/04.10.2016, pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

Cum, potrivit dispozițiilor art. 510 alin. (2) teza I NCPC, în cazul dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8 NCPC, cererea de revizuire se va îndrepta la instanța mai mare în grad față de instanța care a dat prima hotărâre, raportat la art. 132 NCPC, instanța Curții de Apel Cluj și-a declinat competența de soluționare a pricinii în favoarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 13.11.2017, prin rezoluția din 15.11.2017 fiind fixat termen de judecată la 14.02.2018.

La termenul de judecată din data de 14.02.2018, Înalta Curte a pus în discuție excepția tardivității cererii de revizuire și a rămas în pronunțare asupra acestei excepții.

Potrivit art. 509 alin. (1) pct. 8 NCPC, „(1) Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă (...) 8. există hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri (...)”.

Potrivit art. 511 alin. (1) pct. 8 NCPC, termenul de revizuire este de o lună și se va socoti, în cazul prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 8 NCPC, de la data rămânerii definitive a ultimei hotărâri.

Conform art. 181 alin. (1) pct. 3 NCPC, „Termenele, în afară de cazul în care legea dispune altfel, se calculează după cum urmează: (...) 3. când termenul se socotește pe săptămâni, luni sau ani, el se împlinește în ziua corespunzătoare din ultima săptămână ori lună sau din ultimul an. Dacă ultima lună nu are zi corespunzătoare celei în care termenul a început să curgă, termenul se împlinește în ultima zi a acestei luni”, iar potrivit alin. (2) al art. 181 NCPC, „Când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează”.

În speță, referitor la încheierea din camera de consiliu de la 06.12.2016, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, Secția I civilă, Înalta Curte reține că nu se încadrează în categoria hotărârilor judecătorești ce pot face obiect al revizuirii, conform art. 509 alin. (1) pct. 8 NCPC, fiind o hotărâre prin care s-a respins cererea de lămurire a dispozitivului deciziei civile nr. 2.040/A/04.10.2016 a Curții de Apel Cluj.

Ultima hotărâre dintre cele pretins potrivnice, a cărei anulare se solicită de către revizuentul A. pe calea revizuirii, este decizia civilă nr. 2.040/A/04.10.2016, pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

În raport de data pronunțării acestei hotărâri – 04.10.2016 –, termenul legal de revizuire, calculat potrivit regulii prescrise de art. 181 alin. (1) și (2) pentru termenele statornicite pe luni, s-a împlinit pe 06.11.2016, 04 și 05.11.2016 fiind zile nelucrătoare.

Cererea de revizuire a fost însă formulată la data de 07.07.2017, deci mult peste termenul prevăzut de art. 511 alin. (1) pct. 8 NCPC.

Astfel, Înalta Curte a dispus respingerea cererii de revizuire, ca tardivă, făcându-se astfel aplicarea sancțiunii decăderii, prevăzută de alin. (1) al art. 185 NCPC, conform căruia „Când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate”.

10. Hotărâre care nu evocă fondul. Cerere de îndreptare, lămurire și completare a hotărârii, respinsă ca inadmisibilă. Inadmisibilitatea revizuirii

NCPC, art. 509 alin. (1) pct. 1, 3, 5 și 8

1. În materia revizuirii, „a evoca fondul” în primă instanță înseamnă a examina raportul juridic dedus judecății prin prisma probelor administrate în cauză. În căile de atac, evocarea fondului presupune schimbarea situației de fapt în urma analizei probelor sau în urma aplicării altor dispoziții legale la împrejurări de fapt deja stabilite, de natură să

conducă la o altă dezlegare a raportului juridic litigios. Astfel, evocarea fondului are loc atunci când, în temeiul dreptului de control judiciar, instanța reapreciază probele administrate de instanțele inferioare, reține o altă situație de fapt și pronunță o soluție cu totul diferită decât aceea pronunțată de instanțele inferioare. În speță însă, hotărârea a cărei revizuire s-a solicitat nu a evocat fondul, prin aceasta respingându-se ca inadmisibilă o cerere de îndreptare, lămurire și completare a deciziei prin care s-a respins ca inadmisibil recursul. Astfel, o hotărâre prin care calea procesuală aleasă este considerată inadmisibilă nu analizează fondul raportului juridic litigios.

2. Conform art. 510 alin. (2) NCPC, în cazul dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8, cererea de revizuire se va îndrepta la instanța mai mare în grad față de instanța care a dat prima hotărâre. În cauză, instanța mai mare în grad față de instanța care a dat prima hotărâre, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă, este Înalta Curte de Casație și Justiție, situație în care, în temeiul dispoziției legale arătate, Curtea a declinat în favoarea Înaltei Curți de Casație și Justiție competența de soluționare a cererii bazate pe art. 509 alin. (1) pct. 8 NCPC.

C.A. București, s. a IV-a civ., dec. nr. 263 din 4 iunie 2018, nepublicată

Prin cererea înregistrată la Curtea de Apel București, R.A. a solicitat, în contradictoriu cu intimata A.N.A.F. – D.G.R.F.P.B., revizuirea deciziei civile nr. 29/26.01.2018, în conformitate cu prevederile art. 509-513 NCPC.

În motivarea cererii, revizuentul a arătat că decizia a cărei revizuire se cere este netemeinică și nelegală, prin aceasta respingându-se ca inadmisibilă cererea de îndreptare, lămurire și completare a deciziei civile nr. 181/31.03.2017, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă, formulată de contestatorul R.A. în contradictoriu cu A.N.A.F. – D.G.R.F.P.B.

Revizuentul și-a întemeiat cererea de revizuire pe prevederile art. 509 alin. (1) pct. 1, 3, 5, 8 NCPC.

Revizuentul a considerat că, deși a depus cererea de revizuire la instanța Curții de Apel București care a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se cere, conform prevederilor art. 510 alin. (2) NCPC, având în vedere dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 – existența a două hotărâri potrivnice care încalcă autoritatea de lucru judecat a deciziei civile nr. 2361/27.10.2003, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă, cererea de revizuire ar trebui să fie judecată de către Înalta Curte de Casație și Justiție, instanță considerată a fi competentă să soluționeze cazul.

Revizuentul a formulat o precizare a cererii de revizuire, în care a arătat că revizuirea este îndreptată împotriva deciziei civile nr. 29/26.01.2018 și a deciziei civile nr. 181/31.03.2017, ambele pronunțate de Curtea de

Apel București, Secția a III-a civilă, invocând încălcarea unor norme de ordine publică, dar și a unor norme care ocrotesc cu precădere interesele revizuentului și excepția autorității de lucru judecat a deciziei civile nr. 2361/27.10.2003, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă. Revizuentul a invocat excepția necompetenței materiale a Curții de Apel București de a judeca prezentul dosar, considerând că această competență revine Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Analizând competența de soluționare a cererii de revizuire întemeiate pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 NCPC, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 509 alin. (1) pct. 8 NCPC, revizuirea se poate cere atunci când există hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri.

Revizuentul a arătat că decizia civilă nr. 29/26.01.2018 și decizia civilă nr. 181/31.03.2017, ambele pronunțate de Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă, sunt contrare deciziei civile nr. 2361/27.10.2003, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă.

Conform art. 510 alin. (2) NCPC, în cazul dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8, cererea de revizuire se va îndrepta la instanța mai mare în grad față de instanța care a dat prima hotărâre. În cauză, instanța mai mare în grad față de instanța care a dat prima hotărâre, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă, este Înalta Curte de Casație și Justiție, situație în care, în temeiul dispoziției legale arătate, Curtea a declinat în favoarea Înaltei Curți de Casație și Justiție competența de soluționare a cererii bazate pe art. 509 alin. (1) pct. 8 NCPC.

În ceea ce privește cererea de revizuire întemeiată pe art. 509 alin. (1) pct. 1, 3 și 5 NCPC, îndreptată împotriva deciziei civile nr. 29/26.01.2018, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă, Curtea constată că, în baza temeiului de drept arătat, poate fi cerută revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul. Prin decizia a cărei revizuire se cere, Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă, a respins, ca inadmisibilă, cererea de îndreptare, lămurire și completare a deciziei civile nr. 181/31.03.2017, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă. Prin decizia civilă nr. 181/31.03.2017, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, s-a respins, ca inadmisibil, recursul formulat de recurentul-contestator R.A. împotriva deciziei civile nr. 3314/A/24.09.2015, pronunțată de Tribunalul București, Secția a V-a civilă, având ca obiect contestație la executare.

Revizuirea, fiind o cale extraordinară de atac, dispozițiile legale care o reglementează sunt de strictă interpretare, așa încât exercitarea ei nu poate avea loc decât în cazurile și în condițiile expres prevăzute de lege. Astfel

cum s-a arătat mai sus, potrivit art. 509 alin. (1) NCPC, poate fi cerută revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul.

În materia revizuirii, „a evoca fondul” în primă instanță înseamnă a examina raportul juridic dedus judecătii prin prisma probelor administrate în cauză. În căile de atac, evocarea fondului presupune schimbarea situației de fapt în urma analizei probelor sau în urma aplicării altor dispoziții legale la împrejurări de fapt deja stabilite, de natură să conducă la o altă dezlegare a raportului juridic litigios. Astfel, evocarea fondului are loc atunci când, în temeiul dreptului de control judiciar, instanța reapreciază probele administrate de instanțele inferioare, reține o altă situație de fapt și pronunță o soluție cu totul diferită decât aceea pronunțată de instanțele inferioare. În speță însă, hotărârea a cărei revizuire s-a solicitat nu a evocat fondul, prin aceasta respingându-se ca inadmisibilă o cerere de îndreptare, lămurire și completare a deciziei prin care s-a respins ca inadmisibil recursul. Astfel, o hotărâre prin care calea procesuală aleasă este considerată inadmisibilă nu analizează fondul raportului juridic litigios.

Reținând că în cauză nu este îndeplinită condiția de admisibilitate arătată, Curtea a respins cererea de revizuire bazată pe art. 509 alin. (1) pct. 1, 3 și 5 NCPC, ca inadmisibilă.

II. Inadmisibilitatea formulării unei noi cereri de revizuire pentru aceleași motive analizate în prima judecată. Autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri

NCPC, art. 509

O hotărâre împotriva căreia s-a exercitat o cale de atac de retractare și, în cazul de față, calea de atac a revizuirii, soluționată definitiv prin respingerea acesteia în parte ca tardivă și în parte ca inadmisibilă, nu mai poate fi atacată de aceeași parte pentru aceleași motive de revizuire deja analizate în prima judecată, întrucât se opune autoritatea de lucru judecat a primei judecări în care se regăsește tripla identitate de părți, obiect și cauză.

Numai dacă partea invocă alte motive de revizuire și se adresează instanței în termenul prevăzut de lege, aceasta poate solicita retractarea hotărârii pe calea revizuirii fără a i se putea opune autoritatea de lucru judecat.

*C.A. București, s. a VII-a confl. mun. și asig. soc.,
dec. nr. 4904 din 12 octombrie 2017, nepublicată*

Prin decizia civilă nr. 475/29.01.2016, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, a fost